

Memo

Voor	Raads- en commissieleden	Van	Frank Schellen
Kopie aan		Werkatelier	Gebiedsontwikkeling en planologie
Datum	29 januari 2020	Bijlage(n)	1
Zaaknummer	1948285982		
Onderwerp	Nadere toelichting 'Verklaring van geen bedenkingen'		

Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 30 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) kan voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan een omgevingsvergunning worden verleend mits dat gebruik niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd deze omgevingsvergunning te verlenen, nadat de gemeenteraad heeft verklaard dat daartegen geen bedenkingen te hebben.

De gemeenteraad kan op grond van artikel 6.5, lid 3 van het Besluit omgevingsrecht categorieën van gevallen aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

Op 22 juni 2017 heeft uw raad een aantal categorieën gevallen aangewezen waarin een verklaring van geen bedenkingen niet is vereist (zie bijlage 1). Een verklaring van geen bedenkingen is op grond van het besluit van 22 juni 2017 niet nodig als uw raad al een stedenbouwkundige visie, stedenbouwkundige randvoorwaarden, masterplan, gebiedsvisie, projectplan of vergelijkbaar ruimtelijk kader is vastgesteld en de activiteit past binnen dat kader.

Het nu voorliggende afwegingskader voor zonneparken past de bovenstaande opsomming.

Zie voor verdere toelichting de onderstaande passage uit het raadsvoorstel van 22 juni 2017.

De ruimtelijke ordening veronderstelt dat er eerst na uitgebreid onderzoek een bestemmingsplan wordt vastgesteld voor een heel gebied en dat dan op latere momenten omgevingsvergunningen worden verleend om te bouwen of voor andere activiteiten op verschillende locaties. Daarbij blijven de omgevingsvergunningen binnen het normenkader van het bestemmingsplan. Maar die theorie gaat vaak niet op. Dan wordt gebruik gemaakt van binnenplanse en buitenplanse afwijkingsmogelijkheden of gewerkt met een zogenoemd postzegelbestemmingsplan (voor slechts één locatie). Zo laat de ruimtelijke ordening in de praktijk meer flexibiliteit en projectbesluitvorming zien. Wanneer het college een omgevingsvergunning wil verlenen met een buitenplanse afwijking wordt iets voorbij het normenkader van het bestemmingsplan getreden. Nu heeft uw raad de taak en de bevoegdheid om de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid aan te geven. Dat gebeurt onder

andere met de normstelling in het bestemmingsplan. Om te waarborgen dat geen ontwikkelingen plaatsvinden die de raad onwenselijk vindt, moet het college bij de buitenplanse afwijkmogelijkheid aan uw raad vragen of hij bezwaar heeft. Als de raad de ontwikkeling vindt getuigen van een goede ruimtelijke ordening, geeft hij een verklaring van geen bedenkingen. Deze procedure maakt de buitenplanse afwijking omslachtig. Het is al zo dat er voor dit soort omgevingsvergunningen dezelfde onderzoeken en motivering nodig zijn als voor een volwaardig bestemmingsplan, en daar komt dus bij dat parallel aan de vergunning nog een verklaring van geen bedenkingen in procedure gebracht moet worden. Er zijn nog meer overwegingen waarom de verklaring vaak niet erg zinvol is. Ten eerste gaat een buitenplanse afwijking altijd om een project en ze is dus incidenteel. En terwijl de raad de ambitie heeft om te sturen op hoofdlijnen, wordt hem dan incidenteel om een verklaring van geen bedenkingen gevraagd voor een enkele locatie. Ten tweede geldt als een algemene grondslag voor het overslaan van een verklaring dat er beleid op hoofdlijnen is, hoewel iets voorbij het normenkader van het bestemmingsplan wordt getreden. Dan wordt de omgevingsvergunning geplaatst in het perspectief van bijvoorbeeld een stedenbouwkundige visie waarover de raad zich al heeft uitgesproken.